

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 935

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 489 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a subpunctului 2.5.6 al punctului 2 „Memoriu” din secțiunea I — „Piese scrise” din cuprinsul anexei nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.659.600. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale în comuna Ivești, județul Galați	6–7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 489**

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a subpunctului 2.5.6 al punctului 2 „Memoriu” din secțiunea I — „Piese scrise” din cuprinsul anexei nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor pct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, excepție ridicată de Eduard Virgiliu Scurtu în Dosarul nr. 8.449/225/2017 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 464D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că Eduard Virgiliu Scurtu a depus la dosar o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă și note scrise în sprijinul admiterii excepției de neconstituționalitate. De asemenea, partea Elena Erceanu a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.513 din 15 noiembrie 2011.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.449/225/2017, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eduard Virgiliu Scurtu cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect o obligație de a face.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în măsura în care, pe de o parte, nu stabilesc sfera exactă a noțiunii de construcții noi (construcție complet separată de construcția existentă, construcție în continuarea

construcției existente, supraetajarea construcției existente etc.) iar, pe de altă parte, conduc la posibilitatea unor refuzuri vădit abuzive din partea vecinilor, dublate de inexistența unor elemente obiective care să permită instanțelor de judecată, sesizate în temeiul art. 27 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, să stabilească sfera noțiunii de construcție nouă, astfel încât să admită sau să respingă acțiunea persoanei interesate.

7. Susține că prin reglementarea criticată se creează un tratament vădit discriminatoriu pentru persoanele care se confruntă cu refuzuri ale vecinilor, în situația în care au nevoie de acordul acestora pentru a le fi eliberată autorizație de construire, acestea văzându-se obligate să solicite intervenția instanței de judecată, care se va lovi, însă, de maniera neconstituțională în care sunt redactate prevederile pct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 și cele ale art. 27 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Normele metodologice din 12 octombrie 2009 de aplicare a Legii nr. 50/1991. Așa fiind, în lipsa reglementării unor criterii de natură obiectivă în raport cu care să fie analizat de către instanță refuzul nejustificat al unor vecini de a-și da acordul în vederea realizării construcțiilor noi, se oferă instanței judecătorești posibilitatea de a se substitui legiuitorului, încălcându-se astfel și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

8. Apreciază că aplicarea discriminatorie, doar pentru anumiți subiecți, a obligației de a obține acordul proprietarilor vecini contravine și art. 21 alin. (3) din Constituție, care consacră dreptul părților la un proces echitabil. Autorul excepției susține că este de neînțeles motivul pentru care legiuitorul nu respectă un minim criteriu de coerență și să reglementeze criterii obiective în raport cu care să fie analizat refuzul vecinilor de a-și da acest acord, pentru a veni astfel în sprijinul persoanelor care doresc să obțină acordul vecinilor atunci când vor să realizeze construcții noi și pentru a preveni, în acest mod, eventualele abuzuri.

9. Învederează, totodată, că se aduce atingere și sferei vieții private, care, potrivit art. 26 alin. (1) din Constituție, este ocrotită și respectată de autoritățile publice, întrucât, în lipsa unor criterii prin care să se confere posibilitatea instanței de judecată de a analiza dacă refuzul vecinului este justificat sau nu, se creează posibilitatea unei imixțiuni indirecte în viața privată a persoanelor care doresc să intre în legalitate cu o construcție pe care o realizează sau au realizat-o și care nu primesc acordul vecinilor în acest sens.

10. Așa fiind, prin prisma aspectelor mai sus învederate, autorul excepției susține că modalitatea de reglementare a prevederilor de lege criticate contravine și imperativelor principiilor previzibilității normelor juridice, al stabilității raporturilor juridice și al încrederii legitime, astfel cum rezultă din interpretarea coroborată a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg și a Curții de Justiție a Uniunii

Europene de la Luxemburg, împrejurare care este de natură a contraveni și dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție.

11. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât criticile de neconstituționalitate nu vizează un viciu de constituționalitate intrinsec al dispozițiilor de lege criticate, ci se referă la modalitatea de interpretare și aplicare a acelei norme juridice. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, neconstituționalitatea este o stare organică a normei juridice și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare discutabilă. Totodată, Curtea nu are atribuții în ceea ce privește operațiunea de interpretare și aplicare a legii și nici competențe referitoare la completarea sau modificarea textului de lege examinat pe calea excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie prevederile pct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, precum și prevederile art. 27 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839 din 12 octombrie 2009, norme publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 bis din 23 noiembrie 2009.

16. În temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 și a sesizat Curtea Constituțională doar cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991.

17. Cu privire la această excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, în realitate, autorul excepției vizează prin critica sa prevederile subpunctului 2.5.6 al pct. 2 „Memoriu” din secțiunea I — „Piese scrise” din cuprinsul anexei nr. 1 intitulată *CONȚINUTUL-CADRU al documentației tehnice D.T. pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții*, care constituie, astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate. Potrivit acestor prevederi de lege, proiectul pentru autorizarea executării lucrărilor de construire trebuie să conțină, ca anexă la memoriu, și „Acordul vecinilor, conform prevederilor legale în vigoare, exprimat în formă autentică, pentru construcțiile noi, amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata lor vecinătate — și numai dacă sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora —, pentru lucrări de construcții necesare în vederea schimbării destinației în clădiri existente, precum și în cazul amplasării de construcții cu altă destinație decât cea a clădirilor învecinate”.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4), potrivit cărora „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale*”, și alin. (5), care prevăd că „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și celor ale art. 26 alin. (1), potrivit cărora „*Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată*”. Se invocă, de asemenea, și încălcarea art. 1 și a art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile subpct. 2.5.6 din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 1.366 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2012, și Decizia nr. 1.513 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2012, decizii prin care Curtea a respins ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a reglementării criticate.

20. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că, potrivit textului de lege criticat, autorizarea executării lucrărilor de construcții poate fi făcută numai dacă documentația tehnică întocmită în acest scop cuprinde, alături de celelalte piese scrise și desenate, acordul vecinilor, exprimat în formă autentică. Legiuitorul a impus îndeplinirea acestei condiții pentru anumite tipuri de construcții, în considerarea posibilului efect negativ pe care ar putea să îl aibă realizarea acestora asupra exercițiului dreptului de proprietate al proprietarilor vecini. Astfel, norma criticată are ca finalitate evitarea producerii unei tulburări a folosinței imobilelor proprietarilor vecini și, implicit, a dreptului de proprietate al acestora. O astfel de prevedere legală reprezintă o modalitate de transpunere în practică a dispozițiilor art. 44 alin. (7) din Constituție, care stabilește că „*dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”. Așadar, legiuitorul constituant a apreciat că asigurarea bunei vecinătăți reprezintă un deziderat care trebuie înscris în însăși Legea fundamentală, și, în consecință, legiuitorul ordinar a dat substanță acestei prevederi constituționale, condiția impusă prin textul de lege criticat fiind necesară pentru apărarea dreptului de proprietate în plenitudinea atributelor sale.

21. Curtea a apreciat ca fiind neîntemeiată și critica referitoare la pretinsa discriminare între constructor (proprietar care dorește să realizeze o construcție nouă) și proprietarul vecin în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate și a observat, în acest sens, că din jurisprudența sa și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului se desprinde ideea că dreptul de proprietate nu este unul absolut, ci comportă unele limitări, care trebuie să păstreze un echilibru între interesul general și interesul privat al cetățenilor. Exemplificative sub acest aspect sunt Decizia Curții Constituționale nr. 144 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 11 mai 2004, și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 23 septembrie 1982, pronunțată în Cauza *Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, paragraful 69.

22. Curtea a subliniat, de asemenea, că eventualul refuz abuziv al proprietarilor vecini de a acorda acceptul lor pentru realizarea construcției poate fi constatat de instanța de judecată, care are competența de a pronunța o hotărâre care să țină locul unui asemenea acord.

23. Distinct de cele mai sus menționate, raportat la materia analizată, Curtea reține faptul că legiuitorul, consacrand importanța domeniului executării lucrărilor de construcții, a edictat o serie de reglementări speciale, prin care se asigură respectarea regimului construcțiilor, respectiv al calității și disciplinei în construcții, în acest sens fiind: Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care consacră principiul potrivit căruia executarea lucrărilor de construcții, în cazul în care legea nu dispune altfel, este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil — teren și/sau construcții — identificat prin număr cadastral; Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, au fost elaborate în conformitate cu prevederile acestei legi și pentru aplicarea ei, în corelare cu actele normative specifice din domeniile construcțiilor, al amenajării teritoriului și urbanismului, al administrației publice, al proprietății funciare, precum și cu alte acte normative complementare domeniilor menționate; Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 septembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, prin care se instituie sistemul calității în construcții, care să conducă la realizarea și exploatarea unor construcții de calitate corespunzătoare, în scopul protejării vieții oamenilor, a bunurilor acestora, a societății și a mediului înconjurător, precum și la prevenirea consecințelor negative în cazul edificării unor construcții necorespunzătoare, cu încălcarea legislației în vigoare, precum și Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, potrivit căreia scopul de bază al amenajării teritoriului îl constituie armonizarea la nivelul întregului teritoriu a politicilor economice, sociale, ecologice și culturale, stabilite la nivel național și local pentru asigurarea echilibrului în dezvoltarea diferitelor zone ale țării.

24. În contextul criticilor formulate în cauză, Curtea subliniază că dreptul de proprietate este cel mai important dintre drepturile patrimoniale, el incluzând dreptul titularului de a folosi, poseda și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu. Respectarea dreptului de proprietate este unul dintre fundamentele unei societăți democratice, fapt ce se reflectă și în protecția specială acordată acestui drept, atât prin Constituție, cât și prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Principiul general al garantării dreptului de proprietate nu poate face însă abstracție de realitățile conviețuirii sociale, context în care însăși Constituția României stabilește în mod expres, la art. 44 alin. (7), că dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

25. Curtea reține, astfel, că în procesul de edificare a unei noi construcții, de regulă, prima interacțiune pe care proprietarul unei parcele de teren o are cu vecinii săi are loc anterior obținerii autorizației de construire, și anume în faza de elaborare și/sau revizuire a documentațiilor de urbanism. De asemenea, pentru elaborarea și aprobarea unui plan urbanistic zonal sau a unui plan urbanistic de detaliu, care propun soluții ce depășesc limitele stabilite prin Codul civil, este necesar consimțământul vecinilor afectați de această depășire. Trebuie, de asemenea,

avut în vedere și faptul că interesul vecinilor și, în general, interesul comunității în aprobarea unui plan de urbanism depășesc strict limitele juridice ale exercitării dreptului de proprietate, astfel cum sunt stabilite prin Codul civil, fiind vorba despre impactul pe care un proiect îl poate avea în viața comunității.

26. În ceea ce privește acordul vecinilor pentru emiterea autorizației de construire, Curtea observă că atât Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și normele metodologice de aplicare a acesteia, cât și Codul civil reglementează cazurile în care, în funcție de particularitățile și/sau amplasarea noilor construcții ce urmează a fi edificate, este obligatorie obținerea acordului vecinilor pentru respectivele lucrări de construcții, printr-un înscris încheiat în formă autentică, după cum urmează: a) pentru construcțiile noi, amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata lor vecinătate (spre exemplu, construcții ce urmează a fi lipite pe calcan de o construcție existentă sau pentru efectuarea operațiunii de subzidire a construcției), dar numai în cazul în care sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora; b) pentru lucrări de construcții necesare în vederea schimbării destinației în clădiri existente; c) pentru construcții noi care au o altă destinație decât cea a clădirilor învecinate; d) pentru construcții aflate la o distanță mai mică de 60 de cm față de linia de hotar sau pentru construcții care prevăd o fereastră pentru vedere, balcon sau alte lucrări orientate către terenul învecinat și aflate la o distanță mai mică de 2 m față de acesta; e) pentru construcții care prevăd o fereastră sau deschidere în zidul comun.

27. Curtea învederează, de asemenea, că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile acestei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil — teren și/sau construcții — identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel. Autorizația de construire constituie actul final de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor de construcții corespunzător măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, conceperea, realizarea, exploatarea și postutilizarea construcțiilor și se emite în baza documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, elaborată în condițiile legii, în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism existente. Orice construcție trebuie să îndeplinească o serie de condiții tehnice care să-i asigure stabilitatea, rezistența și durabilitatea în timp, ceea ce impune ca edificarea unei construcții noi să beneficieze de toate avizările și autorizările experților, mai ales când construcția ar putea afecta și vecinul clădirii. Avizarea reprezintă procedura de analiză și de exprimare a punctului de vedere al unei comisii tehnice din structura ministerelor, a administrației publice locale ori a altor organisme centrale sau teritoriale interesate, având ca obiect analiza soluțiilor funcționale, a indicatorilor tehnico-economici și sociali ori a altor elemente prezentate prin documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism sau prin documentația tehnică — D.T. pentru autorizarea execuției lucrărilor de construcții — extras din proiectul tehnic (pe baza căruia se vor executa lucrările. Avizarea se concretizează printr-un act (aviz favorabil sau nefavorabil) care are caracter tehnic de obligativitate. Nerespectarea autorizației de construire dă dreptul autorității care este prevăzută de lege cu atribuții în supravegherea respectării regimului și siguranței în construcții să solicite desființarea construcțiilor realizate nelegal sau intrarea proprietarului construcției în legalitate, prin obținerea avizelor și autorizațiilor legale.

28. În jurisprudența sa referitoare la Legea nr. 50/1991 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 4 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 23 martie 2005, Decizia nr. 409 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 5 august 2005, Decizia nr. 1.348 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 17 decembrie 2010, Decizia nr. 936 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, sau Decizia nr. 142 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 8 mai 2019), Curtea a reținut că acest act normativ reglementează condițiile în care trebuie să aibă loc executarea lucrărilor de construcții, stabilind în sarcina deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil — teren și/sau construcții — anumite obligații ce derivă din necesitatea protejării interesului general pe care urbanismul și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă. Curtea a reținut, de asemenea, că prin obligația obținerii autorizației de construcție și prin tragerea la răspundere a celor care nu respectă această obligație se protejează drepturile și libertățile celorlalte persoane, iar activitatea de edificare sau desființare a construcțiilor de orice natură trebuie să se supună rigorilor legii. S-a arătat, totodată, că obligația obținerii autorizației de construcție are drept scop prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, astfel încât îndeplinirea acestei obligații are în vedere prevenirea consecințelor unor sinistre în cazul executării unor construcții necorespunzătoare, ceea ce justifică reglementarea restrictivă, prin Legea nr. 50/1991, a autorizării executării lucrărilor de construcții. Așa fiind, amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor sunt operațiuni care trebuie să respecte planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, precum și anumite standarde de calitate și siguranță.

29. În ceea ce privește acordul vecinilor, potrivit subpunctului 2.5.6 al punctului 2 intitulat „Memoriu” din secțiunea I — „Piese scrise” din cuprinsul anexei nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, coroborat cu art. 27 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, Curtea reține că acesta este necesar în următoarele situații:

a) pentru construcțiile noi, amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata lor vecinătate — și numai dacă sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora. Situațiile prevăzute la lit. a) corespund cazurilor în care prin ridicarea unei construcții noi în vecinătatea imediată a unei construcții existente pot fi cauzate acesteia prejudicii privind rezistența mecanică și stabilitatea, securitatea la incendiu, igiena, sănătatea și mediul ori siguranța în exploatare. Cauzele acestor situații pot fi, de exemplu, alipirea la calcan, fundarea la o cotă mai adâncă decât cea a tălpii fundației construcției existente, afectarea gradului de însorire;

b) pentru lucrări de construcții necesare în vederea schimbării destinației în clădiri existente;

c) în cazul amplasării de construcții cu altă destinație decât cea a clădirilor învecinate. Situațiile prevăzute la lit. b) și c) corespund cazurilor în care, ca urmare a investiției noi pot fi create situații de disconfort generate de incompatibilități între funcțiunea preexistentă și cea propusă, atât în situația în care se aduc modificări de destinație a spațiilor în interiorul unei clădiri, cât și în situația în care funcționalitatea unei construcții noi este incompatibilă cu caracterul și funcționalitatea zonei în care urmează să se integreze. Cauzele cele mai frecvente sunt cele

legate de afectarea funcțiunii de locuit prin implementarea unor funcțiuni incompatibile datorită zgomotului, circulației, degajării de noxe etc.

30. În toate situațiile, acordul vecinilor se va da condiționat de asigurarea, prin proiectul tehnic și autorizația de construire/desființare, a măsurilor de punere în siguranță a construcției preexistente rezultate în urma raportului de expertiză tehnică întocmit la comanda investitorului noii construcții. Acordul vecinilor este valabil numai în formă autentică.

31. Curtea reține că refuzul nejustificat de a-și da acordul se constată de către instanța de judecată competentă, hotărârea acesteia urmând să fie acceptată de către emitentul autorizației de construire/desființare în locul acordului vecinilor. Astfel, legea dă posibilitatea instanței de a suplini acordul vecinilor, dacă se constată refuzul nejustificat al acestora, în urma analizei situației concrete a construcțiilor existente, a lucrărilor de expertiză și a certificatului de urbanism eliberat la cererea proprietarului care dorește să construiască. În această situație, având în vedere rolul judecătorului în aflarea adevărului, consacrat prin art. 22 din Codul de procedură civilă, acesta are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

32. Prin urmare, Curtea apreciază că sunt neîntemeiate criticile formulate din perspectiva încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și alin. (5) referitoare la claritatea/previzibilitatea legii și separația puterilor în stat și a celor ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

33. Așa fiind, în contextul celor mai sus arătate, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate și criticile autorului excepției prin raportare la art. 16 alin. (1) și art. 26 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât textul de lege supus controlului de constituționalitate nu este de natură să aducă atingere sferei vieții private sau să creeze un regim discriminatoriu în cazul persoanelor pentru care legiuitorul a condiționat autorizarea executării lucrărilor de construcții de obținerea acordului vecinilor, exprimat în formă autentică, întrucât această condiționare este justificată în considerarea posibilului efect negativ pe care ar putea să îl aibă realizarea acestor construcții asupra exercițiului dreptului de proprietate al proprietarilor vecini. Reglementarea criticată exprimă grija legiuitorului de a asigura un echilibru între interesele titularilor dreptului de proprietate sau ai altor drepturi reale asupra construcțiilor existente sau viitoare, asigurându-se, totodată, și conviețuirea în bună vecinătate a acestora. Prin necesitatea obținerii acordului vecinilor pentru construcțiile noi amplasate adiacent construcțiilor deja existente sau în imediata lor vecinătate, se protejează drepturile și libertățile celorlalte persoane, ținând cont și de faptul că activitatea de edificare a construcțiilor de orice natură trebuie să se supună rigorilor legii.

34. De altfel, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că, dacă prin jocul unor prevederi legale anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

35. Concluzionând, Curtea învederează faptul că în domeniul materiei analizate există o serie de reglementări specifice care trebuie interpretate în mod coroborat, pentru o imagine de ansamblu edificatoare, astfel încât nu pot fi primite criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eduard Virgiliu Scurtu în Dosarul nr. 8.449/225/2017 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin și constată că prevederile subpunctului 2.5.6 al punctului 2 „Memoriu” din secțiunea I — „Piese scrise” din cuprinsul anexei nr. 1 la Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Drobeta-Turnu Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale în comuna Ivești, județul Galați

Luând în considerare situația epidemiologică din comuna Ivești, județul Galați, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, care a dus la înregistrarea unui număr de 34 de persoane infectate cu virusul SARS-CoV-2 prin transmitere comunitară, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați nr. 665 din 12.10.2020, emisă la propunerea Direcției de Sănătate Publică a Județului Galați, în baza evaluării epidemiologice avizate de către Institutul Național de Sănătate Publică, prin care se constată că riscul răspândirii comunitare nu poate fi controlat prin alte metode, iar procentul persoanelor infectate este peste pragul de 3 cazuri/1.000 de locuitori,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 782/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 septembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 13.10.2020, ora 5,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Ivești, județul Galați.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1) este delimitat de următoarele coordonate geografice: 45°41'12.02"N 27°31'06.19"E, 45°41'24.4"N 27°31'51.0"E, 45°41'36.05"N 27°32'39.64"E, 45°41'25.10"N 27°32'44.9"E, 45°41'01.53"N 27°31'E.

Art. 2. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona menționată la art. 1:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori cu adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;

3. evaluarea de către Direcția de Sănătate Publică Galați a oportunității și prioritizării de testare a persoanelor și transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

4. stabilirea, prin grija administrației publice locale și a inspectoratului de poliție județean a rutelor ocolitoare, căilor majore de circulație care tranzitează zona și aducerea la cunoștința populației prin mijloacele mass-media locale a acestei măsuri;

5. purtarea măștilor de protecție de către toate persoanele aflate în spațiile publice;

6. asigurarea ordinii publice se realizează de către poliția locală, iar în situația în care poliția locală nu este constituită sau efectivele acesteia nu sunt suficiente, măsurile de ordine publică se asigură de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Galați sau Inspectoratul de Poliție Județean Galați, după caz;

7. stabilirea în ședința Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați a responsabilităților privind:

a) asigurarea dezinfecției periodice a spațiilor publice după un calendar bine stabilit de către Direcția de Sănătate Publică Galați;

b) implicarea medicilor de familie de pe raza localității în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate la domiciliu și acordarea asistenței medicale a populației din zona respectivă (femei gravide, persoanele în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

c) colectarea deșeurilor și asigurarea funcționării continue a serviciilor de utilități publice;

d) asigurarea continuității aprovizionării cu alimente și bunuri de strictă necesitate pentru persoanele fără susținători sau fără posibilități de asigurare a subzistenței;

e) asigurarea continuității aprovizionării cu medicamente necesare tratamentului uzual al populației prin unitatea farmaceutică specificată în analiza de risc;

f) stabilirea limitelor de competență pentru instituirea normelor derogatorii de la prevederile prezentului ordin de către Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați, cu aprobarea prefectului;

g) punerea la dispoziția persoanelor a informațiilor detaliate referitoare la măsurile de igienă individuală care trebuie respectate în contextul epidemiologic existent;

h) controlul măsurilor stabilite privind limitarea deplasării persoanelor în/din zona de carantină;

i) stabilirea zonei de protecție prin extinderea arealului menționat la art. 1 cu o distanță minimă de siguranță în care se introduc restricții/interziceri de deplasare.

Art. 3. — (1) În/Din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea persoanelor pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, a materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice, precum și aprovizionării populației, pe baza documentelor justificative care să indice scopul și destinația transportului;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, sanitar veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, energetic, agriculturii, alimentației publice, alimentării cu apă, comunicațiilor, transporturilor și activităților cu caracter religios;

c) voluntarii ce vor asigura alimente, medicamente și bunuri de strictă necesitate, pe baza unei adeverințe eliberate de către Primăria Ivești; lista de voluntari va avea un număr de maximum 15 persoane și va fi întocmită de către Primăria Ivești, componența acesteia rămânând neschimbată pe toată durata instituirii măsurii și avizată de către Centrul Județean pentru Coordonare și Conducere a Intervenției Galați;

d) persoanele ce desfășoară activități agricole, sau pentru comercializarea produselor agroalimentare;

e) persoanele care locuiesc în zona de carantină, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, sanitar veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, energetic, agriculturii, alimentației publice, alimentării cu apă, comunicațiilor, transporturilor și activităților cu caracter religios, doar pentru situații excepționale care țin de menținerea serviciilor publice sau operaționale;

f) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

g) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

h) urgențe medicale.

(2) Toate persoanele prevăzute la alin. (1) vor prezenta autorităților competente legitimație de serviciu valabilă, adeverință de salariat eliberată de angajator sau alt document care să ateste activitatea profesională.

Art. 4. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați (telefon 0236460441, e-mail cjcci@isujgalati.ro).

Art. 5. — Măsurile stabilite potrivit prevederilor prezentului ordin, precum și cele adoptate în aplicare vor fi comunicate autorităților locale, care vor asigura informarea populației privind instituirea carantinei și măsurile necesare a fi respectate.

Art. 6. — Prezentul ordin se pune în aplicare în conformitate cu prevederile Planului-cadru integrat de acțiune pentru instituirea carantinei zonale, în scopul limitării răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României nr. S/85887 din 23.07.2020, elaborat la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 7. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile europene, naționale, județene și comunale.

Art. 8. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Galați, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Galați și a Direcției de Sănătate Publică Galați, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică, Inspectoratului General al Poliției al Române și Inspectoratului General al Jandarmeriei Române.

Art. 9. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 13.10.2020, ora 5,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 13.10.2020, ora 14,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 10. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 4.659.600.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

